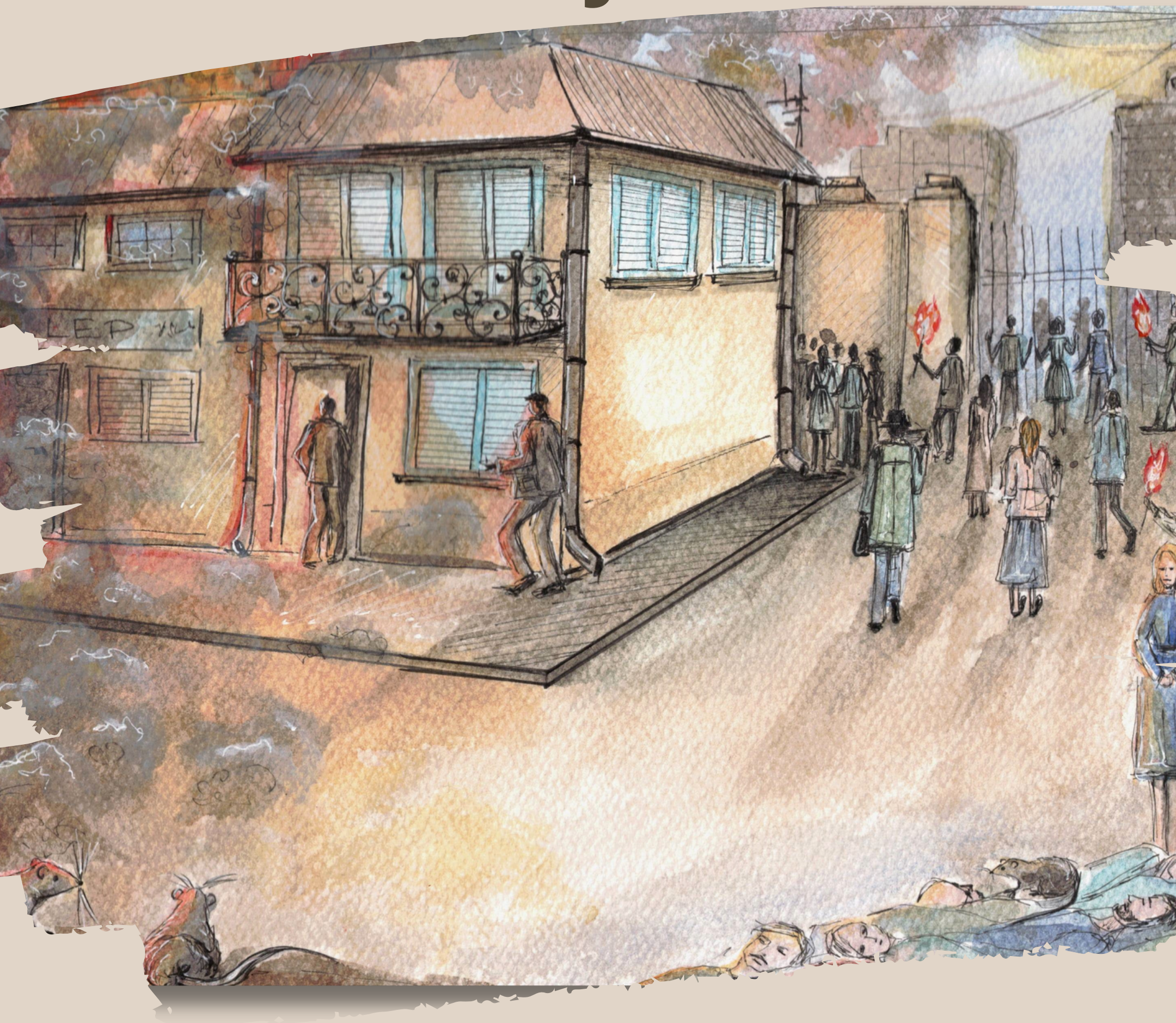

PYTANIE JAWNE

„DŽUMA”

PRZYJAŹŃ

**Czy możliwa jest
przyjaźń w sytuacjach
skrajnych?**

**Omów zagadnienie na
podstawie Dżumy
Alberta Camusa. W swojej
odpowiedzi uwzględnij
również wybrany
kontekst.**

Wstęp

Przyjaźń to relacja oparta na wzajemnym zaufaniu, wsparciu i lojalności. Przyjaźń i miłość to dwa najważniejsze filary naszego życia. Przyjaźń daje poczucie bezpieczeństwa. Buduje świadomość, że jest w naszym życiu ktoś, na kogo zawsze możemy liczyć. Czasami największe przyjaźnie rodzą się w najbardziej trudnych sytuacjach.

Teza

Przyjaźń w skrajnych sytuacjach jest możliwa, a wszelkie trudności powodują, że nabiera jeszcze głębszego sensu i staje się kluczowym elementem przetrwania oraz działania bohaterów literackich.

Argument:

**Dżuma uczy ludzi pokory,
a trudne warunki łączą ludzi,
którym przyświecają
podobne idee. Tak było
z doktorem Rieux i Tarrou.
Mężczyzn dzieli wszystko –
od charakterów po życiowe
doświadczenia, ale łączy ich
wspólny cel, którym jest
ratowanie zdrowia
i życia mieszkańców
Oranu. Rieux jest lekarzem
i kieruje się nie tylko
empatia, ale i zawodową
etyką. Tarrou chce być
inny niż jego ojciec, chce
zadośćuczynić krzywdom,
które ów ojciec – prokurator
wyrządził innym ludziom.**

**Różne motywacje bohaterów
nie przeszkadzają im we
wspólnym organizowaniu akcji
ratunkowych i wzajemnym
wspieraniu się w trudnych
chwilach. Obaj potrafią
wykrzesać z siebie
energję i siłę, by działać,
pomimo osobistych dramatów.
Ich przyjaźń jest prawdziwa,
bo sprawdzona na polu walki
z epidemią. Obaj udowadniają,
że ekstremalne warunki mogą
sprzyjać narodzinom
najtrwalszych przyjaźni. Gdy
Tarrou umiera, Rieux odczuwa
niewyobrażalny ból i stratę,
choć na co dzień styka się ze
śmiercią. To pokazuje, jak silna
więź może połączyć ludzi
w mało przyjaznych czasach.**

Kontekst

Wojna – to kolejne ekstremalne doświadczenie, które potrafi rodzić prawdziwe przyjaźnie. Taka przyjaźń połączyła Cezarego Barykę i Hipolita Wielosławskiego. Cezary Baryka miał za sobą wiele trudnych doświadczeń. Stracił najbliższych i był zupełnie sam. Hipolita Wielosławskiego poznał na studiach. Młodzi mężczyźni zbliżyli się do siebie, biorąc udział w wojnie polsko-bolszewickiej.

**Cezary uratował życie
młodemu Wielosławskiemu
podczas potyczki
w okolicach Łysowa.**

**Wielosławski wpadł w ręce
bolszewików, którzy pobili go
i poranili bagnetami,
a następnie porzucili
w lesie. Baryka go odnalazł
i zaniósł na własnych plecach
do obozu. Od tego czasu byli
niczym bracia. Spali pod
wspólną derką i dzielili się
jedzeniem. Niedługo po
wycofaniu się bolszewików,
Hipolit i Cezary zostali
zwolnieni ze służby.**

**Wielosławski zaprosił Barykę
do swojego majątku w Nawłoci
i marzył, że przyjaciel poślubi
lubianą przez wszystkich
Karolinę Szarłatowiczównę.**

Zakończenie

Arystoteles, uznawał przyjaźń za jedną z cnót. Horacy pisał o przyjaźni tylko idealistycznie: to „połowa duszy mej”. Opisywanie, czym jest przyjaźń byłoby uproszczeniem. W przyjaźni najważniejsze są lojalność i szczerść, bo to te cechy budują zaufanie, które jest fundamentem przyjacielskich relacji. Przyjaźń to troska o drugiego człowieka, podobny sposób myślenia, wspólne cele i ideały. Najlepszym sprawdzianem dla przyjaźni są trudne sytuacje – zgodnie z powiedzeniem „prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie”.